

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-1200/2024-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vlatki Toplak, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijaliste Lidije Đogaš Batovanja, u pravnoj stvari tužiteljice Kristine Brozić iz Zagreba, Ulica Dragutina Rakovca 6a, OIB 24746298095, zastupane po punomoćniku Igoru Radeliću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Lesnina H d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge, Zagreb, Slavonska avenija 106, OIB 36998794856, zastupanog po punomoćnici Dijani Kladar, odvjetnici u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 31. kolovoza 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, dana 13. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 3.000,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana 9. prosinca 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 2.188,23 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, tekućim od 13. listopada 2026. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna

stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

III Odbija se tuženik u cijelosti sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dana 12. veljače 2024. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate, u kojoj navodi kako je kod tuženika Lesnina H d.o.o. naručila kuhinju te temeljem predračuna KJGAG4 uplatila predujam u iznosu od 3.000,00 eura. Predmetna kuhinja je trebala biti dostavljena u 45. tjednu 2023. godine, što je trebalo biti između 6. i 12. studenog 2023. Ukupan iznos predračuna sa svim popustima je iznosio 17.515,36 eura. Tužiteljica navodi kako se odlučila za kupnju aparata te je tužiteljici dostavljen novi predračun dana 12. studenog 2023. prema kojem su svi elementi kuhinje isti te je predračun trebao biti uvećani samo za cijenu naručenih aparata, a da je ukupni iznos ponude sa aparatima iznosio 23.574,88 eura. Kad se od navedene ukupne cijene odbiju naknadno dodani aparati, proizlazi da je osnovna cijena kuhinje povećana za 1.039,42 eura, čime stiče kako je već dogovorena cijena kuhinje bez ikakvog razloga uvećana za 1.039,42 eura. Navodi kako tuženik nikada nije naručio izradu dogovorene kuhinje te da je tužiteljica otkazala ugovor i zatražila povrat uplaćenog predujma u iznosu od 3.000,00 eura. Tuženik je na raskid ugovora i povrat predujma odgovorio e-mail porukom od dana 3. siječnja 2024. u kojem među ostalim navodi: „Obzirom da je Lesnina ispunila sporedne obveze iz ugovora o kupoprodaji (usluga izrade projekta, izmjera), to ukazuje namjeru ispunjenja ugovora te se iste usluge također naplaćuju, jer iste su gratis samo za kupce kuhinje što gospoda prestaju biti jednostranim raskidom ugovora.“ Tužiteljica navodi kako je iz e-mail poruke vidljivo da kuhinja nikada nije niti naručena, unatoč tome što su svi rokovi isporuke davno prošli. Iz uvjeta prodaje i isporuke koji su sastavni dio predračuna od dana 12. studenog 2023. u Točki 10. Stavak 5. je navedeno da se u slučaju otkazivanja narudžbe (prije slanja narudžbe dobavljaču) zaračunava trošak izrade plana/nacrta kuhinje u iznosu od 200 eura s PDV-om neovisno o razlogu otkazivanja. Navodi kako se tuženik pozvao na Opće uvjete poslovanja prema kojima ima pravo naplatiti ugovornu kaznu u visini od 20% od ugovornog iznosa. Tužiteljica ističe da nije moguće ugovoriti ugovornu kaznu za novčane obveze, a sukladno odredbi članka 350. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima, a prema općim uvjetima, budući da kuhinja još uvijek nije bila naručena, tuženik bi mogao tužiteljicu teretiti samo za izradu nacrtu kuhinje, a koji tuženik također nije izradio. U svakom slučaju, predujam koji je tužiteljica uplatila, a koji tuženik neopravdano želi zadržati je nerazmjern sa predmetom obveze, budući da tuženik nije izradio niti nacrt niti je kuhinja naručena od dobavljača. Nadalje, do raskida ugovora je došlo zbog kašnjenja tuženika i zbog neopravdanog povećanja cijene. Dakle, navodi kako je tuženik od tužiteljice naplatio iznos od 3.000,00 eura samo za jedan posjet tužiteljice njihovom prodajnom mjestu. Tuženik je odbio izvršiti povrat uplaćenog iznosa predujma na koji je tužiteljica pozvala dopisom od dana 12. prosinca 2023. Slijedom svega navedenog, a budući da tuženik ne želi dobrovoljno vratiti tužiteljici iznos koji je neopravdano zadržao, tužiteljica predlaže da sud donese presudu kojom se nalaže tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 3.000,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana 9. prosinca 2023. pa do isplate, sve uz naknadu troškova postupka tužiteljici.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice. Uvodno ističe kako se paralelno s predmetnim sudskim postupkom vodi postupak pred Državnim inspektoratom, Područnim uredom Zagreb, Ispostavom u Bjelovaru (dalje u tekstu - DIRH) KLASA: 336-02/24-01/1426 po predstavi tužiteljice (dalje u tekstu - Inspekcijski postupak). Sukladno članku 12. Zakona o parničnom postupku kada odluka suda ovisi o prethodnom rješenju pitanja postoji li neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugi nadležni organ (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje ako posebnim propisima nije drugačije određeno. Međutim, odluka suda o prethodnom pitanju ima pravni učinak samo u parnici u kojoj je to pitanje riješeno. Naime, sukladno članku 147. stavku 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne Novine broj 19/22, 59/23; dalje u tekstu - ZZZP) nadležni inspektor u Inspekcijskom postupku ima ovlast narediti trgovcu, između ostalog i vraćanje potrošaču uplaćenog iznosa na temelju ugovora. U predmetnom postupku to bi značilo da DIRH ima ovlast postupati na isti način kao i naslovljeni sud te može odrediti vraćanje uplaćenog iznosa tužitelju, kao i da predmetni zahtjev nije osnovan. S obzirom na tužbeni zahtjev tužiteljice, u predmetnom sudskom postupku naslovljeni sud može odlučiti suprotno DIRH-u što bi rezultiralo potencijalno suprotnim odlukama o istom zahtjevu i u istom činjeničnom supstratu. Sukladno članku 213. stavka 1. točke 1. ZPP-a, sud će odrediti prekid postupka ako je odlučio da sam ne rješava o prethodnom pitanju. Tuženik smatra i predlaže naslovljenom sudu odrediti prekid postupka do okončanja Inspekcijskog postupka, s obzirom da pravni interes za podnošenje tužbe ovisi o prethodnom rješenju Inspekcijskog postupka o kojem DIRH kao nadležni organ nije još donio odluku. Time bi se poštivalo i opće načelo parničnog prava da o istim činjenicama i u pogledu istog zahtjeva dva nadležna tijela ne mogu odlučivati.

3. Tužiteljica u tužbi navodi kako je od tuženika naručila kuhinju te da je temeljem predračuna KJGAG4 od 14. rujna 2023. uplatila predujam u iznosu od 3.000,00 eura, a da je ukupan iznos predračuna sa svim popustima iznosio 17.515,36 eura. Dalje navodi kako se ista odlučila za kupnju aparata te joj je dostavljen novi predračun KJGAG4 od dana 12. studenog 2023. kojim se prema navodima tužiteljice, a koje tuženik u potpunosti osporava, već dogovorena cijena predmetne kuhinje „neopravdano“ uvećala za iznos od 1.039,42 eura. Tuženik se protivi takvim navodima tužiteljice kao netočnim i neutemeljenim te ističe da tužiteljica svoje navode o povećanju iznosa nije potkrijepila nikakvim dokazima, odnosno iz dokaza priloženih u spisu ne proizlazi navedeno uvećanje cijene. Tuženik u predračunu KJGAG4 od 12. studenog 2023. na vrlo jednostavan način prikazuje troškove koje čine ukupan iznos od 23.574,88 eura. Dakle, prvotna cijena navedena u Predračunu KJGAG4 od 15. rujna 2023. kojeg je tužiteljica vlastoručno potpisala, iznosi 17.515,36 eura. Kada se tom iznosu nadodaju troškovi nastali naknadno dogovorenim kupnjom aparata navedenih u Predračunu iz studenog 2023., a koje je tužiteljica sama u poslovnici tuženika odabrala te o kojima su i putem e-maila 7. studenog 2023. stranke komunicirale, vidljivo je da uz cijenu aparata koje iznose 5.906,57 eura i troškova na ime prve izmjere, usluge odvoza, doplate za ugradnju sudopera sve zajedno uzimajući pri tome u obzir i popuste na svim pozicijama na koje se može dati popust, dolazi se do ukupnog iznosa od 23.574,88 eura. Također ističe da je tužiteljica e-mailom od 14. studenog 2023. tvrdila kako je u suglasju sa ponudom koja je istovjetna i odgovara Predračunu iz studenog 2023. Tužiteljica u tužbi navodi kako tuženik nikada nije naručio izradu dogovorene kuhinje „unatoč tome što su svi rokovi isporuke davno prošli“ te da je tužiteljica „otkazala ugovor i zatražila povrat uplaćenog predujma u iznosu 3.000,00 eura.“ Tuženik prvenstveno

navodi kako isti nije u zakašnjenju niti to može biti. Naime, tužiteljica tvrdi kako je predmetna kuhinja trebala biti dostavljena u 45. tjednu 2023. godine. Tuženik ističe kako je navedena tvrdnja potpuno netočna. Naime, 14. rujna 2023. tužiteljica je potpisala Uvjete prodaje kuhinja, a koji su priloženi uz Predračun iz rujna 2023. te koji predstavljaju posebne uvjete na koje su obje ugovorne strane pristale. Ta mogućnost ugovaranja posebnih uvjeta u skladu je s člankom 1.2 Općih uvjeta prodaje i isporuke (dalje - OUPH) koji su sastavni dio predračuna/ugovora o kupoprodaji. Tužiteljica je, dakle, svojim potpisom pristala na navedene Uvjete prodaje kuhinja te da je upoznata sa svime što se u njima navodi. U spomenutim Uvjetima prodaje kuhinje rok isporuke, kao i početak tijeka istoga, jasno je definiran, na način da je navedeno kako rok isporuke kreće u trenutku kada je sve definirano i kad su otklonjene sve nejasnoće, da dobavljaču moraju biti poznati svi modeli uređaja koji se ugrađuju u kuhinjske elemente, da naknadne promjene mijenjaju tj. produžuju rok isporuke, utvrđuje se nakon obavljene izmjere, a nakon potvrde zadnjeg ugovora (promjena predračuna); finalni projekt, pogotovo u slučaju izmjena unutar istog, stranka je dužna potvrditi osobno/mailom, a rok iskazan na kupoprodajnom ugovoru odnosi se na isporuku od dobavljača na skladište; termin dostave i montaže dogovara se po ulazu robe u skladište, a ovisi o trenutnoj popunjenosti ekipe montera, na koji trgovina nema utjecaj. Iz svega prethodno navedenog razvidno je kako rok uopće ne može započeti u slučaju kada nije sve definirano, kao ni u slučaju da nisu otklonjene sve nejasnoće, a što ovdje jest slučaj. Glede spomenutih nejasnoća tuženik napominje kako je inicijalni projekt, tj. kuhinja koju je tužiteljica inicijalno naručila, radi kolizije sa postojećim instalacijama bilo potrebno izmijeniti, odnosno da je instalacije potrebno izmjestiti kako bi se kuhinja mogla ugraditi u prostor. Radi navedenog problema s instalacijama i otklanjanja nejasnoća, tuženik je od strane tužiteljice zatražio kontakt osobe koja obavlja radove na navedenim instalacijama, a sve kako bi radovi bili obavljani u najboljem interesu tužiteljice kao klijenta tuženika. Od strane tužiteljice tuženik je povratno dobio kontakt gospodina Antonija Rehaka pri čemu se napominje da gospodin Rehak nije osoba od prije poznata tuženiku, već je određen od strane tužiteljice u svrhu usklađivanja postojećih instalacija sa projektom. Usporena komunikacija s gospodinom Rehakom, izmjena projekta i pitanje usklađivanja instalacija razlog je dužeg trajanja finalizacije projekta, a što nikako nije i ne može biti odgovornost tuženika. Naime, tuženik je inicijalno i zaprimio informaciju o položaju instalacija upravo od tužiteljice, što se moglo izbjeći da je tužiteljica postupala s dužnom pažnjom. Tuženik je u cilju ubrzanja cijelog procesa i u najboljem interesu tužiteljice zatražio kontakt stručne osobe od njenog povjerenja. No, do otklanjanja nejasnoća nije došlo, a sve zbog manjkave komunikacije sa gospodinom Rehakom na što je tužiteljica bila upozoravana u nekoliko navrata.

4. Upozorenja su vidljiva i u e-mail komunikaciji s tužiteljicom od dana 15. studenog 2023. Iz istog je razvidno i kako tuženik finalni nacrt kuhinje nije niti mogao izraditi s obzirom da od strane tužiteljice nije dobio sve potrebne informacije pa su navodi tužiteljice kako je predujam, odnosno kapara, nerazmjerni s predmetom obveze paušalni. Naime, tužiteljica nije ni jednim dokazom potkrijepila iste navode, dok je navod tužiteljice da je tuženik naplatio iznos od 3.000,00 eura samo za jedan posjet potpuno nelogičan i životno neuvjerljiv, a sve iz razloga kako je prethodno navedeno. Isto tako, iz Uvjeta prodaje kuhinja jasno je i da u slučaju promjena projekta tek nakon potvrde zadnjeg ugovora odnosno finalnog projekta (Predračun iz studenog 2023.) rok isporuke počinje teći tek nakon što je sve definirano i nakon što su otklonjene sve nejasnoće.

5. Slijedom svega navedenog, tuženik ističe kako je razvidno da rok isporuke nije niti mogao započeti teći jer dan nastanka događaja, tj. razjašnjenje nejasnoća, od kojeg rok počinje teći nije nastupio, zbog čega je pozivanje tužiteljice da tuženik nije ispunio svoju obvezu bespredmetno. Tuženik se poziva na odredbu članka 360. Zakona o obveznim odnosima kojom je određeno da, kad jedna strana ne ispuni svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod određenim pretpostavkama, raskinuti ugovor jednostranom izjavom. Nadalje, ugovorna strana koja namjerava jednostrano raskinuti ugovor zbog neispunjenja druge ugovorne strane treba sa svoje strane već izvršiti svoju ugovornu obvezu, a što ovdje tužiteljica nije učinila niti dokazala. Dakle, tužiteljica nije ispunila svoju obvezu čime također nisu ispunjeni uvjeti za jednostrani raskid kojeg je izjavila putem maila 8. prosinca 2023. preko opunomoćenika.

6. Isto tako, prema članku 412. stavak 1. ZOO-a, kao i prema članku 48. ZZP-a, kupac/potrošač ima pravo raskinuti ugovor samo ako je prethodno dao prodavatelju naknadni primjereni, odnosno razumni rok za ispunjenje ugovora, a što tužiteljica u ovom slučaju nije učinila, sve i da je isto i mogla učiniti, a što tuženik izričito osporava s obzirom da za isto nisu bile ispunjene pretpostavke.

7. Tuženik ovdje napominje kako je tužiteljica s tuženikom sklopila ugovor o kupoprodaji u poslovnim prostorijama tuženika. U tom slučaju tužiteljica se nema pravo predomisliti i jednostrano raskinuti ugovor bez ikakvih pravnih posljedica, kao što bi, primjerice, imala pravo u slučaju ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija ili na daljinu u roku od 14 dana, sukladno članku 79. ZZP-a. Zaključno, s obzirom da Ugovor nije jednostrano raskinut budući da za to nisu ispunjeni uvjeti, isti je i dalje na snazi te proizvodi pravne učinke. Potraživanje tužiteljice na povrat predujma zbog jednostranog raskida Ugovora stoga nije osnovano.

8. Nadalje, tužiteljica je prilikom sklapanja ugovora o kupoprodaji pristala na OUPII te je kao znak da je ugovor sklopljen tuženiku uplatila predujam, odnosno kaparu, u iznosu od 3.000,00 eura, a sukladno članku 2.3. OUPII. Isto tako, člankom 10.2. OUPII određeno je kako kupac ima pravo raskinuti ugovor, sve dok još isti nije ispunjen, ali u tom slučaju mora platiti ugovornu kaznu. Tužiteljica u tužbi samo paušalno navodi kako nije moguće ugovoriti ugovornu kaznu za novčane obveze te kako tuženik „neopravdano želi zadržati“ primljeni iznos od 3.000,00 eura. Tuženik ističe kako je člankom 303. ZOO-a određeno da ako je u trenutku sklapanja ugovora jedna strana dala drugoj stanoviti iznos novca ili stanovitu količinu drugih zamjenjivih stvari kao znak da je ugovor sklopljen (kapara), ugovor se smatra sklopljenim kad je kapara dana, ako što drugo nije ugovoreno. Nadalje, člankom 304. st. 2. ZOO-a određeno je da ako je za neispunjenje ugovora odgovorna strana koja je dala kaparu, druga strana može po svojem izboru zahtijevati ispunjenje ugovora, ako je to još moguće, ili tražiti naknadu štete, a kaparu uračunati u naknadu ili vratiti ili se zadovoljiti primljenom kaparom. Budući da je iz ponašanja tužiteljice, pokušajem jednostranog raskida ugovora, razvidno kako ista nema namjeru niti u budućnosti ispuniti svoju obvezu iz predmetnog ugovornog odnosa, razvidno je kako tuženik ima na zakonu temeljenu osnovu za zadržavanje kapare, odnosno predujma. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti te naložiti tužiteljici da naknadi tuženiku troškove ovog parničnog postupka.

9. Sud je tijekom postupka proveo po strankama predložene dokaze, te je izvršio uvid u e-mail korespondenciju, presliku promjene predračuna KJGAG4 od 12. studenog 2023. uz Opće uvjete prodaje i isporuke, opomenu pred tužbu, presliku promjene predračuna KJGAG4 od 14. rujna 2023. uz Opće uvjete prodaje i isporuke, Uvjete prodaje kuhinja, predstavku Državnom inspektoratu od 7. ožujka 2024.,

presliku predračuna KJGAG4 od 14. rujna 2023. uz Opće uvjete prodaje i isporuke, potom je sud proveo dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke, svjedoka Martine Ocvirek, Jasmine Marić Brozić, Tomislava Brozića, Antonia Rehaka i Lovorke Bogdanović.

10. Među strankama nije sporno da je tužiteljica naručila kuhinju te temeljem predračuna KJGAG4 uplatila tuženiku iznos od 3.000,00 eura, da je tuženik ukazivao na potrebne izmjene na instalacijama u prostoru gdje će biti montirana i ugrađena navedena ugovorena kuhinja i da je tužiteljica za navedeno uputila tuženika na Antonia Rehaka, da navedene instalacije i izmjene nisu izvršene te da je došlo do raskida ugovornog odnosa jednostranim raskidom od strane tužiteljice koja je od tuženika potraživala povrat iznosa od 3.000,00 eura kao i da tuženik iznos od 3.000,00 eura nije vratio tužiteljici.

11. Među strankama je sporno je li tužiteljica osnovano raskinula predmetni ugovorni odnos i ima li ista slijedom navedenog pravo na povrat navedenog iznosa od 3.000,00 eura kao i da li navedeni iznos predstavlja predujam ili kaparu.

12. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje - ZPP), u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno i sve dokaze zajedno, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan kao u točki I. izreke.

13. Uvidom u e-mail korespondenciju sud je utvrdio kako je tužiteljica po punomoćniku putem e-maila od dana 8. prosinca 2023. raskinula ugovor o kupoprodaji kuhinje i da traži povrat uplaćenih sredstava u iznosu od 3.000,00 eura, a da tuženik po ovlaštenoj osobi, odnosno Lovorka Bogdanović odgovara na navode tužiteljice osporavajući da je tuženik na bilo koji način bio u zakašnjenju, da se nisu izvršile potrebne izmjene instalacija na koje je tuženik upozorio tužiteljicu, kao i da je nakon toga složen novi nacrt kuhinje bez izmjene instalacija, ali zbog potrebne prilagodbe i sa drugom cijenom, kao i da je tužiteljica pristala i na Opće uvjete koji su sastavni dio navedenog preračuna kuhinje. Također, vidljivo je i da je u nekoliko navrata e-mail poruke tuženiku upućivao Tomislav Brozić (otac tužiteljice). U e-mail poruci od 14. studenog 2023. tužiteljica potvrđuje da je ponuda od 12. studenog 2023. u redu i pita jesu li potrebne kakve dodatne uplate s njene strane te je ista upoznata kako je iznos ponude korigiran obzirom na dodane aparate na koje je tuženik obračunao i 15% popusta. Također je iz navedene korespondencije vidljivo kako je tužiteljica imala mogućnost i sama po preporučenim linkovima pretraživati aparate za kuhinju ukoliko se ne želi odlučiti za aparate iz ponude tuženika te da ju je tuženik upozorio u više navrata kako navedene instalacije nisu izmijenjene kao i da je otežana komunikacija sa Antoniom Rehakom, osobom koju je tužiteljica preporučila za navedene izmjene instalacija.

14. Uvidom u promjenu predračuna KJGAG4 od 12. studenog 2023., sud je utvrdio kako je isti sastavljen na ime tužiteljice, da je naznačen termin isporuke treći tjedan 2023. od uzimanja mjera i svih neriješenih nejasnoća, da će prodaja i isporuka biti prema priloženim općim uvjetima prodaje i isporuke te da kupac svojim potpisom potvrđuje da je iste primio na znanje i da je suglasan s njima. Nadalje navedena promjena predračuna glasi na iznos od 23.574,88 eura, kao i da je predujam u iznosu od 3.800,00 eura potrebno uplatiti do 22. rujna 2023., a preostali iznos od 19.774,88 eura prije preuzimanja robe. Navedena promjena predračuna nije potpisana niti po kupcu, niti po prodavaču.

15. Uvidom u promjenu predračuna KJGAG 4 od 14. rujna 2023. sud je utvrdio kako je isti naslovljen na tužiteljicu, da je kao termin isporuke naveden 45.-ti tjedan 2023. od uzimanja mjera i svih neriješenih nejasnoća da će prodaja i isporuka biti prema priloženim općim uvjetima prodaje i isporuke te da kupac svojim potpisom potvrđuje da je iste primio na znanje i da je suglasan s njima. Nadalje navedena promjena predračuna glasi na iznos od 17.515,36 eura, kao i da je predujam u iznosu od 3.000,00 eura potrebno uplatiti do 22. rujna 2023., a preostali iznos od 14.515,36 eura prije preuzimanja robe. Navedena promjena predračuna nije potpisana po kupcu, već po prodavaču.

16. Uvidom u uvjete o prodaji kuhinja sa lista 48 spisa, sud je utvrdio kako su isti sastavljeni 14. rujna 2023. te da su potpisani i po tužiteljici kao kupcu te po tuženiku odnosno ovlaštenoj osobi tuženika kao prodavaču.

17. Uvidom u list 60-61 spisa, sud je utvrdio kako se radi o zatraženom očitovanju od tuženika od strane Državnog inspektorata, a po predstavci tužiteljice vezane za ugovor o kupoprodaji kuhinje od 14. rujna 2023.

18. Uvidom u predračun KJGAG4 od 14. rujna 2023., sud je utvrdio kako je isti naslovljen na tužiteljicu, da je da je kao termin isporuke naveden 45.-ti tjedan 2023. od uzimanja mjera i svih neriješenih nejasnoća da će prodaja i isporuka biti prema priloženim općim uvjetima prodaje i isporuke te da kupac svojim potpisom potvrđuje da je iste primio na znanje i da je suglasan s njima. Nadalje navedena promjena predračuna glasi na iznos od 17.515,36 eura, da je predujam u iznosu od 3.000,00 eura potrebno uplatiti do 22. rujna 2023., a preostali iznos od 14.515,36 eura prije preuzimanja robe. Navedena predračun je potpisan po kupcu, ovdje tužiteljici.

19. Uvidom u dopis Državnog inspektorata od 15. siječnja 2026., sud je utvrdio kako je navedeni inspektorat odgovorio tužiteljici na njenu predstavku dana 20. ožujka 2024. na način da ne postoje uvjeti za daljnje postupanja inspekcijskog postupka po službenoj dužnosti jer je utvrđeno kako je tužiteljica dana 9. veljače 2024. pokrenula sudski postupak protiv tuženika te po istom pitanju pojedinačnog prava potrošača kao i u pokrenutom inspekcijskom nadzoru pri čemu inspektorat ukazuje kako se ne mogu po istom pitanju pojedinačnog prava ne mogu voditi dva postupka.

20. Sud ukazuje kako je to ujedno i razlog zašto u ovom postupku koji se vodi pred sudom nije odredio prekid sukladno čl. 213. st. 1. toč. 1. u vezi sa čl. 12. ZPP-a jer je evidentno kako je tužba u ovom postupku podnijeta prije navedene predstavke Državnom inspektoratu čime se pred istim niti ne vodi prethodni postupak, dok je predstavku pred inspektoratom tužiteljica podnijela nakon pokretanja ovog postupka, točnije dana 20. ožujka 2024., kako je to prethodno u obrazloženju ove presude navedeno.

21. Nadalje, sud je na navedene okolnosti iz tužbe radi utvrđenja osnovanosti zahtjeva tužiteljice te visine istog proveo dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke te predloženih svjedoka Martine Ocvirek, Jasmine Marić Brozić, Tomislava Brozića, Antonia Rehaka i Lovorke Bogdanović.

22. Tako iz iskaza tužiteljice proizlazi kako je u rujnu 2023. krenula u opremanje stana te je htjela dogovoriti uređenje kuhinje slijedom čega je otišla u Lesninu H radi razgovora o istom. Čini joj se da je na prvom sastanku na kojemu je bila zajedno sa majkom vođen razgovor o izgledu kuhinje, cijeni te datumu isporuke iste, a koliko se sjeća na drugom sastanku dobila je i pretponudu te je ugovoren trenutak isporuke i to u 11/2023. Pregovore od prvog sastanka pa nadalje, osim jednog koji je vođen radi kuhinjskih aparata, vodila je sa Martinom Ocvirek. Napominje da je kod pregovora za kuhinjske aparate bila zajedno sa tatom, a na drugim sastancima ili s mamom ili

sama. U listopadu 2023. vođeni su pregovori o kuhinjskim aparatima te je krajem 10. mjeseca iste godine dobila ponudu za finalnu cijenu koja se odnosila na kuhinjske elemente i kuhinjske aparate te pregledom navedene ponude utvrdila da se radi o cijeni višoj od 1.000,00 eura nego je dogovoreno. Pojašnjava da nije sigurna temeljem koje ponude, a koja se odnosi i na kuhinjske elemente i aparate je uspoređivala cijene i utvrdila navedenu razliku od 1.000,00 eura. Također u navedenoj ponudi osim promjene u visini cijene izmijenjen je i trenutak isporuke kuhinjskih elemenata i aparata slijedom čega iskazuje da je razgovarala sa ocem koji je vodio e-mail korespondenciju sa Martinom Ocvirek i voditeljicom kod tuženika te je izrazila želju za raskidom ugovora zbog izmijenjenih dogovorenih uvjeta. Navedeno je prepustila ocu jer se bojala da se u nekim trenucima ne izrazi neadekvatno ili da propusti istaknuti bitne stavke. Ne sjeća se koji je novo naznačeni datum isporuke predmetnih stavki, ali se sjeća da je isti bio izmijenjen u odnosu na prvotno dogovorenu isporuku. Napominje da je tuženiku isplatila iznos od 3.000,00 eura nakon što je dobila ponudu za kuhinjske elemente pa kada je zatražen raskid ugovora, uz isto je zatražen i povrat iznosa od 3.000,00 eura koji je dan kao polog. Ne sjeća se je li se tuženiku obratila ona osobno ili njezin otac u trenutku kada je zatražen raskid budući je istog ovlastila na obraćanje tuženiku u navedenim pregovorima. Tuženik je odbio izvršiti povrat navedenog iznosa te nisu bili suglasni za raskid ugovora. Napominje i da je majstor tuženika došao izvršiti izmjeru navedene kuhinje nakon prvotne pretponude, a prije nego što je izvršila uplatu od 3.000,00 eura te prije razgovora o kuhinjskim aparatima. Uplatu u iznosu od 3.000,00 eura uplatila je relativno brzo unutar mjeseca u kojem je vođen razgovor o kuhinjskim elementima jer se radilo o akciji u navedenom mjesecu. Trenutak useljenja u stan je bio razlog zašto je htjela izvršenje dogovorene isporuke u 11. mjesecu te je sve druge radove imala uglavnom dovršene i htjela se useliti u isti, a zaključila je da se navedeni rok neće poštovati no ne zna o kojem se novom roku točno radilo, ali zna da je bio kasniji od dogovorenog. Iskazuje da je novu kuhinju kod drugog ponuđača dogovorila u srpnju 2024. te su radovi trajali dva tjedna. Tijekom prepiske sa tuženikom krajem listopada 2023. dobili su informaciju da elementi još nisu rezani za predmetnu kuhinju, a isporuka je trebala biti relativno brzo nakon toga. Navodi da je majstor koji je došao na izmjeru kuhinje rekao da je potrebno izvršiti zamjenu instalacije, slijedom čega su dogovorili izmjene na skici kuhinje i to mjesta gdje će stajati frižider u odnosu na neki kuhinjski element. Ne sjeća se kako se zvao navedeni majstor. Sve majstore za rad u navedenom stanu, kako za instalacije tako i za drugo, uključujući i g. Rehaka angažirao je otac tužiteljice. Ne zna tko je izvršio postavljanje instalacije jer sa istima nije osobno razgovarala, ali zna da su instalacije postavljene.

23. Svjedok Martina Ocvirek u svom iskazu navodi kako je vodila razgovore sa tužiteljicom koja je sa majkom došla u poslovnicu na Jankomiru radi razgovora o opremi kuhinje te je u prvih nekoliko sastanaka sa istom dogovoren izgled kuhinje kao i cijene i sastavljena je pretponuda u kojoj je naznačeno da bi isporuka bila u 45. tjednu kalendarske godine nakon što se dobiju potrebne potvrde, a vezane za izmjere na licu mjesta. Nakon navedene pretponude tužiteljica je na blagajni u poslovnici izvršila uplatu kapare u iznosu od 3.000,00 eura što je bilo vidljivo u sustavu slijedom čega je poslan majstor na izmjeru u stanu tužiteljice. Također razgovor o kuhinjskim aparatima vođen je nakon dogovora o izgledu kuhinje. Prvotno je tužiteljici poslala link za pregled aparata na internetu jer je ista izrazila želju za Bosch aparatima kao preporuku specifikacija aparata i cijenu istih te je sugerirala da ista može i sama pogledati ponudu na internetu. Potom se očitovala da

joj se sviđaju svi predloženi aparati sa poslanog linka uključujući i sudoper te je rekla da će slavinu za sudoper uzeti sama. Navedeni aparati nadodani su na ponudu za kuhinjske elemente te je time došlo do izmjene konačne cijene. Nakon što je majstor koji je vršio izmjeru (ne sjeća se njegovog imena) istu odradio u stanu tužiteljice dobila je od njega informaciju da su razlike u dimenzijama, kutovima i pozicijama instalacija u odnosu na ono što je rekla tužiteljica u razgovoru, a u usporedbi sa zatečenim stanjem u predmetnom stanu te je istu kontaktirala radi razgovora o istom. Tužiteljica je rekla da se ne razumije u navedene instalacije te da ne zna što treba mijenjati čime je dala broj telefona od gospodina Rehaka na kojeg se pozvala za isto. Svjedok Martina Ocvirek navodi kako je istog kontaktirala u više navrata, ponekad je i odgovorio te obećao da će se naknadno javiti telefonski ili putem e-maila nakon što izvrši pregled instalacija u stanu tužiteljice jer ga je upoznala sa problematikom, no isti nikada nije dostavio potrebne informacije niti je dobila informaciju da su instalacije mijenjane. Također napominje da je komunikacija sa g. Rehakom trajala mjesec dana. Potom se u komunikaciju uključio Tomislav Brozić te je isti bio težak za pregovore i potom je zatražio raskid ugovora i povrat iznosa od 3.000,00 eura. Napominje da je obećala tužiteljici točne podatke o datumu isporuke u trenutku kada dobije sve potrebne podatke o instalacijama no kako navedeno nije dobila tako nije mogla niti dogovoriti isporuku odnosno točan datum. Kada je zatražen raskid ugovora i povrat navedenog iznosa razgovor je preusmjeren dalje na voditelja Lovorku Bogdanović te nema saznanja kako su navedeni razgovori nastavljeni. Napominje da je otac tužiteljice i nakon toga Martini Ocvirek slao mailove u kojima je bio neugodan. Iskazuje da je tužiteljica bila upoznata sa svim uvjetima prodaje kuhinje, a koji su sastavni dio izdanog računa i ponude. Navodi da je nakon izvršene izmjere zbog promjene u dimenzijama upoznala tužiteljicu da je potrebno produženje elemenata kuhinje te je ista došla osobno na sastanak u poslovnici i sa njom dogovorila nove dimenzije kao i dodatke poput kliznog zatvaranja elemenata, umetaka i uložaka koji idu u pribor za jelo i tome slično te napominje kako se niti jedan segment kuhinje i detalja vezanih za elemente i aparate ne može dogovoriti bez suglasnosti stranke odnosno klijenta. Tako je i navedene izmjene tužiteljica osobno potvrdila. Nadalje pojašnjava da je tužiteljica htjela zadržati izgled prvotnog projekta u smislu gdje se nalaze elementi i kuhinjski aparati nakon što ju je upoznala sa problemom vezanim za instalacije, ali ista o navedenom nije mogla ništa reći niti dati potvrdu da se kuhinja reže već ju je uputila na g. Rehaka vezano za razgovor o navedenim instalacijama, a kako se predmetna skica ne bi mijenjala jer je to bila želja tužiteljice. Tužiteljicu je o navedenom detaljno usmeno obavijestila te je ista na navedeno pristala. Klijenti o svom trošku i o svojoj odgovornosti mogu pristati na skicu koja ne odgovara stvarnom stanju na izmjeri, kao i kada se radi o izmijenjenim instalacijama, no takav dogovor sa tužiteljicom nije bio jer ju je ista uputila na g. Rehaka. Kada je istu obavijestila da se g. Rehak ne javlja i da nije dostavio navedenu potvrdu za instalacije tužiteljica ju je uputila na svog oca, Tomislava Brozića. U odnosu na navedenu potvrdu koja se traži kada su potrebne izmjene istu mora dati stranka osobno u poslovnici nakon čega potvrđuje potpisom na izmijenjenoj ponudi da kuhinja može ići u izradu ili takvu ponudu daje putem maila.

24. Svjedok Jasmina Marić Brozić u svom iskazu navodi kako je bila osobno prisutna na prvom sastanku tužiteljice kod tuženika, a vezano za izradu i opremu kuhinje. Na prvom sastanku je dogovoren izgled kuhinje temeljem dimenzija koje je dala tužiteljica, a koje je imala temeljem izmjere osnove koja je dizajnirala cijeli stan (arhitektica, ne zna ime i prezime). Navedena ponuda je potpisana jer se radilo o akciji i dogovorena je cijena slijedom čega je ona (svjedok) izvršila prvu ratu u iznosu

od 3.000,00 eura jer je tužiteljica zatražila kredit koji u tom trenutku još nije bio odobren te nije bila u mogućnosti podmiriti navedeni iznos. Sve ostale sastanke je tužiteljica dalje odrađivala bez nje. Također napominje da je dogovorena isporuka u studenom 2023. uz napomenu da je gospođa s kojom su dogovarali napomenula da se nakon potpisa navedene ponude vrši izmjera na licu mjesta. Razgovor su vodili sa Martinom Ocvirek. Nadalje iz razgovora sa tužiteljicom doznala je da je nakon izmjere bilo potrebno izvršiti zamjene nekih elemenata i aparata u odnosu na mjesto gdje će isti stajati, a nakon toga su krenuli problemi sa dogovorom oko aparata te je cjelokupni dogovor rastegnut i bilo je vidljivo da kuhinja nije niti počela sa izradom. Daljnju komunikaciju imali su kćer i suprug te ona nije komunicirala ni s kim od strane tuženika, a o svemu je saznala od tužiteljice i supruga. Iskazuje da je tužiteljica pristala na navedenu izmjenu u odnosu na poziciju frižidera i elemenata, a što joj je tužiteljica prepričala. Kupnja i dogovori oko aparata su odgođeni za kasnije, a čemu ona osobno nije bila nazočna. Koliko se sjeća iz razgovora, a vezano za aparate koji su odgođeni za kasnije jer je i sama htjela provjeriti cijene istih i od drugih ponuđača rečeno je da ukoliko se isti uzmu od tuženika da je tada i instalacija njihova te da su za takvu instalaciju i odgovorni. O navedenom upoznati su kao o opciji, a ne o obvezi. Nadalje iskazuje da su svi detalji dogovoreni na prvom sastanku te da nije bilo nikakvih dopuna nakon toga. U odnosu na novu ponudu bila je razlika u cijeni kuhinje, a uz to su bili naznačeni i aparati koji su činili posebni dio cijene. Navedenu ponudu nije osobno vidjela već je o istom doznala od supruga i tužiteljice. Martina Ocvirek je rekla da nakon potpisane ponude na prvom sastanku ide izmjera na licu mjesta u stanu tužiteljice i ako sve bude uredu prema danim podacima da se tada ide u izradu kuhinje. Shvatili su da izrada kuhinje nije ni krenula, a sve se oteglo zbog bolovanja Marine Ocvirek, o čemu je saznala od supruga i tužiteljice. Po njenom mišljenju navedeni uplaćeni iznos od 3.000,00 eura predstavlja dio cijene te je shvatila da nakon toga kreće izrada kuhinje. Navedeni iznos tužiteljica joj je vratila. Nema saznanja o g. Rehaku te da je za istog čula sada tijekom postupka, zna da su u stanu tužiteljice bili majstori, ali ne zna njihova imena.

25. Iz iskaza svjedoka Tomislava Brozića proizlazi kako su ga supruga i kćer, ovdje tužiteljica upoznale sa informacijom da su bili u Lesnini radi kupnje kuhinje jer je kćer htjela useliti u stan koji se preuređivao oko Božića 2023. te su prepričale da su dogovorile kupnju kuhinje i izvršile uplatu dijela cijene obzirom se radi o akcijskoj cijeni. Također rekle su da se u stanu moraju izvršiti izmjere od strane majstora, ovlaštene osobe tuženika te je nakon navedene izmjere dobio informaciju da je potrebno izvršiti poziciju nekih utičnica što su majstori koji su radili u predmetnom stanu i napravili po njegovom nalogu. Drugih poteškoća po njegovom saznanju nije bilo. Nadalje nakon što su provedeni razgovori o aparatima došla je nova ponuda gdje su kao stavke stavljani i aparati i elementi kuhinje gdje je bila vidljiva razlika od 1.000,00 eura više u odnosu na prvotnu ponudu gdje je rečeno da će kuhinja koštati 17.000,00 eura, a Lesnina je aparate dala i sa popustom što je iznosilo 5.000,00 eura te napominje da je predmetna ponuda glasila na iznos od 23.000,00 eura slijedom čega je išao utvrditi na što se odnosi razlika od 1.000,00 eura više te je potrošio 3 sata da bi navedeno utvrdio i otkrio da se razlika nalazi u dvije stavke i to u veličini radne površine koja je u drugoj ponudi manja i u stavci okovi za koje ne zna o kojoj se količini radilo. Na internetu je potražio informaciju o cijeni navedene stavke te misli da se radilo o iznosu od oko 40,00 eura. Također kada su kontaktirali tuženika dobili su informaciju da su radovi oko kuhinje započeti, a sve se dosta oteglo zbog bolovanja osobe sa kojom su komunicirali (Martina Ocvirek). Očekivao je da će isporuka i instalacija kuhinje biti u listopadu 2023., a navedeno se protegnulo kroz

cijeli mjesec listopad. Od iste je zatražio pojašnjenje izmijenjene cijene na što mu je ista odgovorila da je to tako te je zatražio izmjenu cijene na što ista nije pristala. Kolega koji je bio u zamjeni za Martinu Ocvirek u poslovnici tuženika je rekao da se vjerojatno radi na izradi kuhinje da bi potom Martina Ocvirek rekla da radovi nisu niti počeli. Nije tražio pojašnjenje zašto radovi nisu niti počeli te je predložio raskid ugovora jer je smatrao da su potrošeni novci i vrijeme, a da navedeno nije isporučeno i da se kćer ne može useliti u stan u željenom roku. Na navedeno je dobio odgovor od Martine Ocvirek i njene nadređene da nema izmjene niti će vršiti izmjenu cijene, da ukoliko se sa istim ne slaže, može pokrenuti postupak pred sudom ili da za novu cijenu na koju nisu pristali mogu izvršiti isporuku u proljeće 2024. Istima se obraćao putem e-maila i telefonskim putem. Navodi da se dimenzije kuhinje nikada nisu mijenjale. Nadalje iskazuje da nisu mijenjane dimenzije zidova niti instalacije u navedenom stanu, da aparati nisu bili uvjet za sklapanje ugovora, što je doznao iz razgovora sa kćeri i suprugom te su se za isto mogli odlučiti i naknadno, a tuženik je ponudio da ukoliko se aparati kupe kod njega da je u tu cijenu uključena i instalacija istih. Nikada nisu dobili nikakve tehničke nacрте kuhinje već samo neku sliku koju je dobila tužiteljica. Nadalje iskazuje kako je g. Rehak bio zadužen za razne poslove u stanu pa tako i u kuhinji, da ga je on (svjedok Tomislav Brozić) angažirao i da je tuženik istog kontaktirao radi navedenih izmjena u smislu utičnica koje je prethodno spomenuo te da je po njegovim navodima on na izmjene pristao i u konačnici izvršio. Nema saznanja je li tuženik istoga naknadno kontaktirao te napominje da tuženik od njih nije tražio ga oni kontaktiraju. Kada je zatražio povrat novca od 3.000,00 eura i raskid ugovora, nije dobio nikakav odgovor osim prijedloga da ih tuže. Smatra da je za navedeni iznos trebalo izdati nekakav fiskalni račun. Iskazuje da je korespondenciju sa tuženikom obavljao on osobno jer je smatrao da tužiteljica navedene dijelove i detalje kao i opće uvjete neće shvatiti.

26. Svjedok Antonio Rehak u svom iskazu navodi da ga je Tomislav Brozić, suprug tužiteljice, angažirao za keramičarske radove u stanu koji je uređivao za stanovanje, no zbog proteka vremena ne sjeća se kad je to točno bilo. Navedeni radovi trajali su otprilike 2 do 3 mjeseca, nije siguran, a odnosili su se na keramičarske radove u kuhinji i kupaoni. Nije bio prisutan kada je vršena instalacija i postavljanje kuhinje jer su njegovi radovi završeni prije toga. Sjeća se da ga je jednom prilikom Tomislav Brozić telefonskim putem kontaktirao i pitao je li moguće mijenjati neke instalacije (električne) u kuhinji, no ne sjeća se što mu je odgovorio obzirom se navedeni radovi ne odnose na njegov dio posla te je isti vjerojatno pitao majstora za navedene radove. Nema saznanja jesu li takve vrste izmjena, a vezane za instalacije u kuhinji i izvršene, dogovoreni keramičarski radovi koje je on izvodio napravljeni su po prvotnom dogovoru te nije bilo izmjene. Ne isključuje mogućnost da je kontaktiran od strane Lesnine H, no ne zna kojim povodom te iskazuje da se ne sjeća je li do tog poziva došlo niti tko ga je kontaktirao. Navodi da je e-mail njegove tvrtke rehak.usluge@gmail.com.

27. Iz iskaza svjedoka Lvorke Bogdanović proizlazi kako radi kod tuženika kao voditelj odjela kuhinja te je nadređena djelatnici Martini Ocvirek koja je surađivala sa tužiteljicom od početka projekta kuhinje za istu. Naime, tužiteljica je došla kod Martine Ocvirek, prezentirala želju vezanu za projekt kuhinje te je Martina istu projektirala po tlocrtu tužiteljice kao kupca, a što je uobičajeno da se isto vrši prema mjerama koje je kupac dao na raspolaganje. Nakon što je projekt nacrtan i prezentiran tužiteljici, isti joj se svidio te se potom izradio predračun slijedom kojeg je tužiteljica platila kaparu i potom je došla izmjera u samom prostoru kupca, koja je izvršena po njihovim djelatnicima. Nakon izvedene izmjere utvrđeno je da je potrebno

izvršiti izvjesne izmjene na strani instalacija u kuhinji kupca, ovdje tužiteljice, da bi zatraženi projekt kako je to tužiteljica htjela, mogao biti realiziran. Tužiteljica je upoznata sa potrebnim promjenama i pozvana je na novi razgovor povodom istog kako bi detaljnije bila upoznata sa utvrđenim stanjem u prostoru iste te je dobila informaciju koje instalacije je potrebno mijenjati da bi se zadržao željeni projekt. Također, Martina Ocvirek je tužiteljici prezentirala i projekt ukoliko se instalacije ne bi mijenjale. Tužiteljica nije bila oduševljena sa nastalom situacijom, no dala je kontakt gospodina Rehaka Martini Ocvirek kako bi ista njega kontaktirala povodom potrebnih informacija za navedene instalacije, te zna da isti nije adekvatno odgovarao na zatražene upite i to u smislu da je odgađao davanje odgovora ili ga uopće nije davao slijedom čega tuženik nije imao potrebne odgovore na pitanja vezana za instalacije. O svemu je obaviještena tužiteljica kao kupac, kao i o činjenici da projekt ne može ići u narudžbu dok se ne odobre i ne usklade svi potrebni dijelovi pri čemu posebice instalacije i uređaji, gdje ističe da je prvotno napravljeni projekt prema željama tužiteljice glasio na iznos od cca 17.000,00 eura, a odnosio se na drveni dio kuhinje bez uređaja. Također, tužiteljica je i pismeno i usmeno obaviještena u kojem trenutku je moguće izvršiti narudžbu kuhinje odnosno samog projekta, a obaviještena je i da navedeno kasni odnosno da nije još izvršeno obzirom na nastale probleme s instalacijom, kao i izostanak odgovora vezanih za izmjenu istih. Nakon toga tužiteljica je izjavila da zbog prekoračenih rokova odnosno zbog nepoštivanja istih, raskida ugovor i traži povrat uplaćenog iznosa. Napominje kako nije bilo završnog dogovora sa tužiteljicom koji bi ista potpisala kao i djelatnik od strane tuženika, slijedom čega nije bilo moguće naručiti izradu navedene kuhinje, projekta slijedom čega je istoj odgovorila putem e-maila kako smatraju da tuženik nije odgovoran za prekoračenje ili kašnjenje u isporuci navedene kuhinje obzirom je tužiteljica usmeno, pismeno i putem e-korespondencije upozorena koji su potrebni uvjeti da bi se projekt naručio, što se traži za početak istog, a čemu nije udovoljeno od strane tužiteljice. Nakon navedenog e-maila, tužiteljica je rekla da će se komunikacije između tuženika nastaviti sa njezinim ocem, koliko se sjeća, a koji se potom također obratio putem e-maila te je optuživao tuženika za izmjene cijene, za činjenicu da se tuženik obraćao gospodinu Rehaku vezano za navedene instalacije pri tome postavljajući pitanje od kud nam njegov broj i zašto su istog kontaktirali, gdje navodi kako je jasno navedeno u računalu da je tužiteljica dala upravo njegov kontakt radi razgovora vezanog za instalacije, a što se tiče izmjene cijene, do iste je došlo u trenutku kada je Martina Ocvirek u navedeni projekt dodala i uređaje što je naravno utjecalo i na visinu iznosa samog projekta. Također, uobičajeno je da se cijena projekta mijenja na više ili na niže, ovisno o izmjenama koje se vrše tijekom provedbe samog projekta, a što se uglavnom događa prema željama kupca. Sjeća se da je bilo još nekoliko e-mail poruka razmijenjenih sa ocem tužiteljice gdje joj isti nije dao odgovor na postavljena pitanja od činjenice je li sva dokumentacija jasno pročitana, a na istu je stavljen potpis, što se konkretno dogodilo sa instalacijama i tome slično, te iskazuje da isti niti tužiteljica nikada nisu nakon toga došli u prostorije tuženika radi eventualnog daljnjeg razgovora. Tuženik je smatrao da nije odgovoran za navedeno raskidanje ugovora i eventualno kašnjenje kako je to tužiteljica naznačila, slijedom čega navedeni iznos nikada nije vraćen. Predmetna kuhinja nikada nije poslana na rezanje dobavljaču. Potvrđuje da je točno da se prema Općim uvjetima tuženika naplaćuje iznos od 200,00 eura za navedeni nacrt/projekt koji se besplatno crta i sastavlja za kupce, a ukoliko isti odustane od navedenog projekta/narudžbe tada se navedeni iznos naplaćuje ili ukoliko se uopće ne uplati kapara. Iskazuje da su navedeni iznos od 3.000,00 eura zadržali na ime kapare jer je tužiteljica neopravdano odustala od

predmetnog projekta, a tuženiku je nastao trošak utrošenog vremena, pružene usluge izrade projekta i nacrtu pri čemu je djelatnica posvetila vrijeme i znanje za navedenu pruženu uslugu te se time nije bavila nekim drugim projektom, a u navedeno ulazi i trošak izvršene izmjere. Iskazuje kako je po izvršenoj uplati iznosa od 3.000,00 eura izdan blagajnički primitak kao potvrda o izvršenoj uplati navedenog iznosa dok pojašnjava da se račun izdaje za navedeni projekt nakon što je izvršena uplata cjelokupnog iznosa i roba je poslana i preuzeta, a što se ovdje nije dogodilo, a navedena uplata od 3.000,00 eura je knjižena kao uplata kapare. Navodi da se avansi uvijek uzimaju kod narudžbe kuhinje. Nema saznanja da je Martina Ocvirek za vrijeme vođenja projekta tužiteljice bila na bolovanju, a sve i da je tome tako, navedeno ne utječe na projekt jer isti tada preuzima ona ili neki drugi djelatnik. Potvrđuje da u Uvjetima prodaje kuhinje od 14. rujna 2023. jasno stoji da su istim propisani rokovi pod kojim se postupa i vrši isporuka projekta te uvjeti za poštivanje istih, a koje uvjete je kupac, ovdje tužiteljica, osobno potpisala. Iskazuje da joj je poznat predračun od 12. studenog 2023. koji glasi na iznos od 23.000,00 eura, a u kojem su dodane stavke i uređaja. Ne sjeća se e-mail poruke od 14. studenog 2023. u kojem tužiteljica prihvaća ponudu od 12. studenog 2023. na iznos od 23.000,00 eura te daje kontakt od gospodina Rehaka, ali misli da je isti vidjela. Također, pojašnjava kako nisu imali dojam da je brzina izvedbe projekta od posebne važnosti tužiteljice jer ista navedeno nikada nije istaknula u smislu hitnih radova, preuzimanja samog projekta odnosno instalacije kuhinje, a posebice jer je bila upoznata koji su potrebni uvjeti da bi do instalacije i u konačnici narudžbe same kuhinje uopće došlo. Poznata joj je e-mail poruka u kojoj je tužiteljica dala broj telefona gospodina Rehaka, a koji je upućen Martini Ocvirek puno prije e-mail poruke od 14. studenog 2023. Pojašnjava da je dobavljaču od posebne važnosti informacija o svim uređajima koji idu u navedenu kuhinju prije nego se ide u izradu kuhinje upravo iz razloga jer svaki uređaj od pećnice, hladnjaka, nape itd. ima svoje dimenzije te dobavljač ne želi preuzeti odgovornost izrade korpusa kuhinje dok nema točne podatke o svakom uređaju koji će biti stavljen na određeno mjesto u istoj. Također napominje kako kupac nema obvezu kupiti navedene uređaje kod tuženika iako je projekt kuhinje uzeo kod istog, već je u tom slučaju potrebno da kupac dostavi popis uređaja sa dimenzijama kako bi se navedeno moglo dostaviti dobavljaču, a gdje će kupac navedeno kupiti je njegova stvar. U konkretnom slučaju tužiteljica je odobrila u dogovoru sa Martinom Ocvirek naznačene uređaje u ponudi od 12. studenog 2023. Roba se ni u jednom trenutku nije nalazila u proizvodnji.

28. Sud je prihvatio iskaz tužiteljice u bitnom dijelu u kojem ista navodi kako je na prvotni sastanak u rujnu 2023. kod tuženika došla sa majkom radi dogovora oko kupoprodaje kuhinje potom u dijelu u kojem navodi kako je većinu pregovora o navedenoj kuhinji provodila sa Martinom Ocvirek, potom u dijelu da je tuženiku isplatila iznos od 3.000,00 eura, kao i dijelu gdje navodi da je majstor tuženik izvršio izmjeru navedene kuhinje nakon prvotne preponude, te u dijelu u kojem navodi da je sve majstore za rad u njenoj nekretnini, kako za instalacije tako i za drugo angažirao njezin otac Tomislav Brozić. Također sud prihvaća iskaz tužiteljice u dijelu u kojem ju je majstor koji je poslan na izmjeru od strane tuženika upozorio da je potrebno izvršiti zamjenu instalacije. Sud ne prihvaća iskaz tužiteljice u kojem ista navodi kako je ona raskinula ugovorni odnos obzirom je evidentno da je to učinio njezin otac putem e-mail poruke što ne spori niti tuženik, a sud smatra neživotnim i nelogičnim da se ne sjeća tko je dao izjavu o jednostranom raskidu ugovora, ona ili otac, kao i tako je zatražio povrat iznosa od 3.000,00 eura budući je navedeno upravo predmet ovog postupka. Sud prihvaća i iskaz tužiteljice da je zaključila da se navedeni rok neće

poštovati i da je to bio razlog njene izjave za jednostranim raskidom ugovora iako ne zna o kojem se novom roku radi, ali navodi da zna da je bio kasniji od dogovorenog.

29. Sud je prihvatio i iskaz svjedoka Martine Ocvirek i Lovorke Bogdanović u bitnom dijelu obzirom su iste iskazivale u međusobnom suglasju, ali i u suglasju sa priloženom dokumentacijom u spisu te je navode istih u pogledu prvotnih dogovora kao i upozorenja o potrebi izmjene instalacija te činjenice da je tužiteljici dano na raspolaganje želi li aparate uzeti kod tuženika ili putem interneta, a da je navedene potrebne izmjene i sama tužiteljica potvrdila, kao i da je preporučila tuženiku da se za navedeno obrati Antoniu Rehaku te da je nakon što je obaviještena da isti nije izvršio potrebne promjene, tuženika i njegove zaposlenika uputila na svog oca Tomislava Brozića. Također, obje svjedokinje potvrđuju da je svjedok Tomislav Brozić zatražio raskid ugovora i povrat uplaćenog iznosa od 3.000,00 eura. Oba svjedoka navode i kako navedena kuhinja nikada nije krenula u proizvodnju. Sud nije prihvatio iska ova dva svjedoka u dijelu u kojem navode kako je tužiteljica uplatila kaparu u iznosu od 3.000,00 eura obzirom je u samom predračunu od 14. rujna 2023. jasno naznačeno da se radi o predujmu.

30. Sud nije posebno cijenio iskaz svjedoka Jasmine Marić Brozić u dijelu u kojem ista iskazuje kako je za izmjene na instalacijama, a koje je bilo potrebno izvršiti doznala iz razgovora sa tužiteljicom i suprugom, i ovdje svjedokom Tomislavom Brozićem, potom ista nije bila nazočna oko dogovora za aparate za predmetnu kuhinju, izmijenjenu ponudu od strane tuženika nije osobno vidjela te navodi da je i o tome doznala od tužiteljice i supruga, obzirom ista nema neposrednih saznanja o predmetnom ugovoru, načinu na koji su izvršeni i provedeni radovi, kao i u čemu su se sastojale eventualne potrebne izmjene instalacije i što su točno stranke dogovorile vezano za aparate u navedenoj kuhinji, kao i na koji iznos je glasila izmijenjena ponuda. Sud nije prihvatio iskaz ovog svjedoka jer ista navodi da se realizacija navedene kuhinje produljila zbog bolovanja Martine Ocvirek, jer tako nešto ne proizlazi iz provedenih dokaza niti je o navedenom dostavljena dokumentaciju u spisu. Sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka u dijelu u kojem ista navodi kako je bila osobno nazočna na prvom sastanku tužiteljice kod tuženika vezano uz izradu i opremu kuhinje, da je dogovoren izgled kuhinje na prvom sastanku temeljem dimenzija koje je dala tužiteljica, a što proizlazi i iz iskaza Martine Ocvirek i Lovorke Bogdanović. Također prihvaćen je iskaz i u dijelu u kojem navodi da je Martina Ocvirek na prvom sastanku navela kako nakon potpisane ponude ide izmjera na licu mjesta u stanu tužiteljice, te da ako sve bude uredu prema daljnjim podacima da se tada ide u izradu kuhinje. Sud je prihvatio iskaz i u dijelu u kojem ista navodi kako je ona platila za tužiteljicu iznos od 3.000,00 eura jer tužiteljica u trenutku kada je vršena navedena uplata nije raspolagala sa navedenim iznosom te u dijelu u kojem ista navodi kako joj je tužiteljica naknadno vratila predmetni iznos.

31. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Tomislava Brozića u dijelu u kojem isti navodi kako je on zatražio raskid predmetnog ugovora sa tuženikom i povrat iznosa od 3.000,00 eura kao i da je on angažirao za rad u predmetnom stanu Antonia Rehaka. Sud nije prihvatio iskaz ovog svjedoka u dijelu u kojem isti navodi kako nije bilo poteškoća oko izmjene instalacija jer iz iskaza Antonia Rehaka proizlazi kako ga je Tomislav Brozić upravo kontaktirao i pitao za moguće izmjene instalacija. Sud nije prihvatio iskaz ovog svjedoka i u dijelu u kojem isti navodi kako su navedene izmjene u konačnici izvršene jer tako nešto ne proizlazi iz iskaza svjedoka Antonia Rehaka niti iz iskaza tužiteljice i svih ostalih svjedoka budući nitko od istih nije isticao da je do bilo kakvih izmjena na instalacijama u konačnici i došlo, a posebice uzimajući u obzir da je propuštanje izmjene instalacija bio razlogom zašto kuhinja još nije naručena na

rezanje i dostavu, a što je u konačnici za posljedicu imalo da je otac tužiteljice izjavio raskid ugovora i zatražio povrat iznosa od 3.000,00 eura.

32. Nadalje, sud je u bitnom dijelu prihvatio iskaz svjedoka Antonia Rehaka obzirom je isti iskazivao životno i logično te u suglasju sa ostalim provedenim dokazima kao i u suglasju sa iskazom Tomislava Brozića i tužiteljice da ga je upravo otac tužiteljice angažirao za rad u navedenom stanu. Prihvaća iskaz i u dijelu u kojem isti navodi kako ga je Tomislav Brozić jednom priliko pitao jesu li moguće kakve izmjene na instalacijama u stanu kao i da on takve izmjene nije izvršio i da nema saznanja je li to učinio netko drugi. Sud je prihvatio njegov iskaz i u dijelu u kojem isti navodi kako ne isključuje mogućnost da je kontaktiran od strane tuženika, a da su istog kontaktirali proizlazi i iz iskaza svjedoka Martine Ocvirek kao i Lovorke Bogdanović te iz priložene e-mail korespondencije.

33. Sud ukazuje kako je iz provedenih dokaza utvrđeno kako je dana 14. rujna 2023. tužiteljica sa majkom pristupila u prostorije tuženika radi dogovora oko kupnje kuhinje pri čemu je tuženiku dala mjere iz navedenog prostora u kojemu bi bila buduća kuhinja, da je sa Martinom Ocvirek provela razgovor i potom potpisala predračun i Uvjete prodaje kuhinje dana 14. rujna 2023. kao i da je navedeni račun glasio na iznos od 17.515,36 eura i u istome nisu bili uključeni i aparati, da je potom majka tužiteljice, ovdje svjedok Jasmina Marić Brozić, kod tuženika izvršila uplatu iznosa od 3.000,00 eura na ime predujma po navedenom predračunu (obzirom tužiteljica navedenim iznosom nije raspolagala u tom trenutku, ali je naknadno navedeni iznos vratila majci), da je potom majstor tuženika odradio potrebne izmjere u prostoru stana tužiteljice i konstatirao da su potrebne izvjesne izmjene instalacija, sa čime je tuženik upoznao tužiteljicu, koja je potom tuženika uputila na osobu Antonija Rehaka, a sa kojim je tuženik imao otežanu ili gotovo nikakvu komunikaciju te da isti u konačnici nije izvršio nikakve izmjene, a da je navedeno imalo za posljedicu da tuženik nije mogao bez navedenih izmjena naručiti predmetnu kuhinju, što je dovelo do toga da je otac tužiteljice, ovdje svjedok Tomislav Brozić, bio nezadovoljan sa takvim razvojem događaja i da je izjavio raskid ugovornog odnosa i zatražio povrat iznosa od 3.000,00 eura. Nadalje, provedenim postupkom je utvrđeno i kako tuženik nije izvršio povrat navedenog iznosa od 3.000,00 eura.

34. Nadalje, sud je ocjenjujući provedene dokaze, utvrdio da tužiteljica nije pravodobno izvršila potrebnu izmjenu instalacija, zbog čega nisu ispunjeni tehnički preduvjeti za izradu i montažu kuhinje prema Ugovoru. Slijedom navedenog, nemogućnost realizacije ugovorenog posla posljedica je okolnosti na strani tužiteljice, koja nije ispunila pretpostavke potrebne za izvršenje ugovora. Međutim, navedena okolnost sama po sebi ne dovodi do gubitka prava tužiteljice na povrat plaćenog predujma, niti tuženiku daje pravo zadržati primljeni iznos bez odgovarajuće pravne osnove pa budući ovaj sud, po provedenom postupku, smatra kako je predmetni ugovor raskinut te da je tuženik na ime predujma primio iznos od 3.000,00 eura, koji nije opravdan izvršenjem ugovorene činidbe, to je isti dužan vratiti navedeni iznos tužiteljici. Pritom okolnosti da je do nemogućnosti realizacije ugovora došlo zbog postupanja tužiteljice ne utječe na obvezu povrata primljenog predujma, ne dovodeći u pitanje eventualno zasebno pravo tuženika na naknadu štete, ako su za to ispunjene zakonske pretpostavke. Slijedom navedenog utvrđenja, sud u obrazloženju daje detaljno pojašnjenje istog.

35. Odredbom članka 368. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje ZOO) propisano je da ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično (u ovom slučaju uplatom predujma), ima pravo na povrat onoga što je dala. Prema

ustaljenom stavu Vrhovnog suda RH kao i Visokog trgovačkog suda RH, na obvezu vraćanja primljenog nakon raskida ugovora ne utječe krivnja za raskid. Čak i u situaciji kada je kupac isključivo odgovoran za propast ugovora, prodavatelj nema pravo zadržati predujam, jer bi to predstavljalo stjecanje bez osnove. Odredbom čl. 368. st. 1. ZOO-a propisano je kako su raskidom ugovora obje strane oslobođene svojih obveza, izuzev obveze na naknadu eventualne štete. Budući da ugovora više nema, tuženik nema obvezu isporučiti kuhinju, ali nema ni pravo zadržati uplaćeni novac.

36. Prema odredbi čl. 1111. ZOO-a (stjecanje bez osnove – *condictio ob causam finitam*) koji propisuje kako je, kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga odnosno ako to nije moguće naknaditi vrijednost postignute koristi, pa budući da je ugovor raskinut e-mailom (jednostranom izjavom nakon što je postalo očito da se obveza ne može ispuniti zbog nemogućnosti dogovora oko instalacija), otpala je pravna osnova po kojoj je tuženik primio 3.000,00 eura. Zadržavanje tog iznosa nakon raskida predstavlja stjecanje bez osnove te je tuženik dužan taj iznos vratiti.

37. Odredbom čl. 368. st. 5. ZOO-a propisano je da je strana koja vraća novac dužna platiti zatezne kamate od dana kad je isplatu primila (ako je bila nesavjesna) odnosno, od dana podnošenja zahtjeva za povrat ili dana raskida kao trenutka od kojeg je držanje novca postalo bez osnove.

38. Odredbom čl. 342. st. 2. ZOO-a propisano je da kad dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, da vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljjanje štete koju je zbog toga pretrpio. Budući da je tužiteljica ta koja nije pripremila instalacije i time onemogućila isporuku, tuženik ima pravo na naknadu stvarne štete. Ako je tuženik već imao troškove (npr. izmjera, izrada nacrt, narudžba specifičnih materijala koji se ne mogu iskoristiti, gubitak vremena/zarade), on može u parničnom postupku istaknuti prigovor radi prebijanja (kompenzacije) ili podnijeti protutužbu za naknadu štete, a što tuženik nije učinio tijekom ovog postupka. Činjenica da se tuženik pozvao na odredbe o kapari, umjesto da je istaknuo prigovor radi prebijanja, ne mijenja činjenicu da tužiteljica i dalje ima pravo na povrat cjelokupnog iznosa od 3.000,00 eura.

39. U hrvatskoj sudskoj praksi i teoriji obveznog prava postoji stroga pravna razlika između kapare i predujma (avansa) pri čemu je za istaknuti kako sud ne može prihvatiti "preimenovanje" predujma u kaparu tijekom parničnog postupka ako to nije izričito i nedvojbeno ugovoreno u samom ugovoru ili ponudi, osobito jer je u samom predugovoru po kojem je tužiteljica izvršila uplatu u iznosu od 3.000,00 eura jasno naznačeno da se radi o predujmu, a radi se o dokumentu kojeg je sastavljao upravo tuženik pa je jasno vidljivo da se navedena uplata tretirala kao predujam, a ne kapara koja je propisana odredbom čl. 303. st. 1. ZOO-a. Sud ukazuje kako da bi uplata imala pravni karakter kapare, stranke moraju prilikom sklapanja ugovora izričito ugovoriti da se novac daje kao kapara (tj. kao znak da je ugovor sklopljen i kao osiguranje ispunjenja).

40. Ako u ugovoru, ponudi ili računu piše "predujam" ili "avans", to se pravno ne može smatrati kaparom. Predujam služi isključivo kao olakšanje financiranja prodavatelju prije isporuke robe, dok kapara služi kao osiguranje da će ugovor biti ispunjen. Predujam je samo djelomično plaćanje unaprijed i nema kaznenu funkciju. Čak i u slučaju sumnje ili nejasnih odredbi ugovora, sudska praksa uplate uvijek klasificira kao predujam, a ne kao kaparu. S druge strane, gubitak iznosa predviđen je samo za kaparu sukladno čl. 304. st. 1. ZOO-a koji propisuje da ako je za

neispunjenje ugovora odgovorna strana koja je dala kaparu, druga strana može tražiti ispunjenje ili se zadovoljiti zadržavanjem kapare. Budući da iznos od 3.000,00 eura pravno predstavlja predujam, a ne kaparu, te budući da je ugovoren predujam, a ne kapara, tuženik nema zakonsko pravo zadržati novac kao kaznu za neispunjenje obveze pripreme instalacija.

41. Kako tuženik tijekom predmetnog postupka nije istaknuo prigovor radi prebijanja (kompenzacije) niti je podnio protutužbu za naknadu štete, sud mu ne može priznati nikakve troškove ili pretrpljenu štetu.

42. Sud je vezan postavljenim zahtjevima stranaka. Budući da tuženik nije procesno ispravno zahtijevao naknadu štete (kroz prebijanje), sud smatra kako je ugovor raskinut, da je osnova za držanje predujma otpala (članak 1111. ZOO-a) i da je tuženik dužan izvršiti povrat cijelog iznosa od 3.000,00 eura.

43. Činjenica da je e-mail s izjavom o raskidu poslao otac tužiteljice, a ne sama tužiteljica koja je ugovorna strana, ne sprječava nastupanje pravnih učinaka raskida ugovora, pod uvjetom da se iz okolnosti slučaja zaključuje da je otac djelovao kao punomoćnik (zastupnik) svoje kćeri (tužiteljice). U hrvatskom obveznom pravu, pravni učinci raskida ugovora u ovakvoj situaciji nastupaju iz dva ključna razloga: odobrenja posla (konvalidacije) i instituta zastupanja (punomoći) pa tako čak i ako otac u trenutku slanja e-maila nije imao formalnu, napisanu punomoć, samim time što je tužiteljica pokrenula parnični postupak (tužbu) tražeći povrat predujma temeljem tog istog raskida, ona je naknadno odobrila postupanje svoga oca.

44. Članak 312. stavak 1. ZOO-a propisano je da ugovor (ili drugi pravni posao, poput jednostrane izjave o raskidu) koji sklopi ili poduzme osoba bez ovlaštenja (tzv. falsus procurator) obvezuje zastupanoga ako on taj posao naknadno odobri. Time sud ističe kako podnošenjem tužbe sudu u kojoj se tužiteljica poziva na prekid poslovnog odnosa i traži povrat novca, tužiteljica je konkludentnom radnjom u potpunosti odobrila očev e-mail te su time pravni učinci raskida nastupili retroaktivno – od dana kada je otac tužiteljice poslao e-mail tuženiku. Nadalje, odredbom čl. 313. st. 1. ZOO-a zastupnik može poduzimati samo one pravne poslove za koje je ovlašten, ali se ovlaštenje može izvesti i iz ponašanja te odnosa među strankama pa ako je tuženik znao da otac sudjeluje u poslu (primjerice, ako je komunicirao s njim oko kuhinje ili ako je tužiteljica prepustila ocu rješavanje tehničkih detalja – čemu je ovdje slučaj), slanje e-maila od strane oca smatra se valjanom izjavom u ime tužiteljice. Budući da je tuženik primio tu izjavu na znanje i nakon toga se u parnici pozvao na odredbe o kapari (čime je zapravo priznao da je ugovorni odnos završio, samo se spori oko sudbine novca), to tuženik ne može uspješno osporavati samu formu raskida, što isti nije niti sporio tijekom ovog postupka. Nadalje neovisno o tome tko je formalno dao izjavu o raskidu, tužiteljica ili njezin otac, a onda ona navedeno naknadno svojim konkludentnim radnjama odobrila i tuženik nije osporio, u ovom konkretnom slučaju ugovor bi se smatrao raskinutim po samom zakonu zbog nemogućnosti ispunjenja budući je odredbom čl. 362. ZOO-a propisano da ako se posao ne izvrši u roku, a ispunjenje je postalo nemoguće (jer instalacije nisu pripremljene i stranke su ušle u potpunu blokadu komunikacije), ugovor se raskida po samom zakonu.

45. Iz samog ponašanja stranaka prije pokretanja predmetnog postupka gdje tužiteljica traži povrat uplaćenog predujma u iznosu od 3.000,00 eura, tuženik ne želi naručiti izradu kuhinje dok se ne promijene instalacije i odbija vratiti navedeni iznos od 3.000,00 eura pozivajući se na kaparu jasno proizlazi da niti jedna strana više ne smatra ugovor aktivnim. Ugovor među strankama više ne egzistira obzirom je isti

raskinut e-mailom koji je tužiteljica naknadno odobrila podnošenjem tužbe, sukladno članku 312. ZOO-a.

46. Budući da je otac tužiteljice raskinuo ugovor, a što je tužiteljica konvalidirala/odobrila podnošenjem tužbe sukladno članku 312. ZOO-a, ugovor je pravno prestao postojati te su time nastupili puni pravni učinci jednostranog raskida ugovora. Čim ugovor prestane postojati, aktivira se članak 368. stavak 2. ZOO-a prema kojem je svaka strana dužna vratiti onome što je primila. Zadržavanje iznosa na kojem piše "predujam" nakon raskida ugovora predstavlja klasično stjecanje bez osnove (condictio ob causam finitam) iz članka 1111. stavka 3. ZOO-a, jer je pravna osnova (ugovor) naknadno otpala.

47. U sudskoj praksi jasno je definirano da raskidom ugovora otpada pravna osnova za držanje novca pa tako u slučaju raskida ugovora, strana koja je ugovor ispunila potpuno ili djelomično ima pravo na povrat onoga što je dala, sukladno odredbi članka 368. stavka 2. ZOO-a. Činjenica koja je strana odgovorna za raskid ugovora relevantna je samo za pitanje naknade štete, ali ne utječe na pravo ugovorne strane da zahtijeva povrat uplaćenog avansa (predujma).

48. Budući da je tuženik pretrpio potencijalnu štetu (kuhinja nije isporučena jer tužitelj nije prilagodio instalacije), on je imao zakonsko pravo tražiti naknadu štete. Međutim, da bi mu sud tu štetu priznao i umanjio iznos koji mora vratiti, tuženik je morao postaviti prigovor radi prebijanja (kompenzacije) ili podnijeti protutužbu. Budući da se tuženik samo pasivno branio tvrdnjom da je to "kapara koju smije zadržati", sud navedeni prigovor odbija kao materijalnopravno neosnovan. Sud ne smije samoinicijativno računati troškove tuženika ako ih ovaj nije procesno ispravno istaknuo kroz prebijanje potraživanja.

49. Tijekom postupka među strankama nije bilo sporno da su sklopile ugovor o prodaji i montaži kuhinje, kao ni činjenica da je tužiteljica na ime predujma tuženiku uplatila iznos od 3.000,00 eura, što proizlazi iz priložene pisane dokumentacije (ponude/računa) u kojoj je navedeni iznos izričito specificiran kao „predujam“.

50. Osim toga, iz ponašanja obiju stranaka uočljivo je da je ugovorni odnos u potpunosti blokiran i nefunkcionalan, radi čega se ugovor smatra raskinutim i po samom zakonu sukladno članku 362. ZOO-a, jer je ispunjenje obveze postalo nemoguće.

51. Budući da je ugovor raskinut, otpala je pravna osnova po kojoj je tuženik primio i držao novac tužitelja. Zadržavanje tog iznosa predstavlja stjecanje bez osnove u smislu odredbe članka 1111. stavka 3. ZOO-a, prema kojoj je, kad se naplati iznos s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala, stjecatelj dužan vratiti primljeno.

52. Nadalje, neosnovano se tuženik poziva na odredbu čl. 10. 2. svojih Općih uvjeta poslovanja prema kojoj bi kupac u slučaju odustanka bio dužan nadoknaditi 20% od ukupnog iznosa vrijednosti ugovora. Predmetni ugovor ima pravni karakter potrošačkog ugovora. Sukladno odredbama članka 51. i članka 53. Zakona o zaštiti potrošača, ugovorne odredbe u općim uvjetima koje nameću potrošaču nerazmjerno visok i paušalan trošak za slučaj neispunjenja obveze, smatraju se nepravilnicima i kao takve su ništetne, te ne proizvode pravne učinke.

53. Dodatno, prema odredbi članka 350. stavka 3. ZOO-a, ugovorna kazna ne može biti ugovorena za novčane obveze. Slijedom navedenog, tuženik se ne može uspješno pozivati na Opće uvjete radi zadržavanja uplaćenog predujma, niti je u ovom postupku postavio procesnopravni prigovor radi prebijanja u smislu odredbi Zakona o parničnom postupku.

54. Odredbom članka 368. stavka 5. ZOO-a propisano je da strana koja vraća novac duuguje zatezne kamate od dana kad je isplatu primila (ako je bila nesavjesna) odnosno od dana nastupa učinaka raskida ugovora. Slijedom navedenog, tužiteljici pripada pravo na zatezne kamate obračunate po stopi propisanoj zakonom. Slijedom svega navedenog, primjenom citiranih zakonskih odredbi, tužbeni zahtjev tužiteljice valjalo je usvojiti u cijelosti kao osnovan i naložiti tuženiku isplatu iznosa od 3.000,00 eura.

55. Tužiteljici pored navedenog iznosa sukladno čl. 29. st. 1. ZOO-a pripada pravo i na zakonske zatezne kamate. Odredbom članka 368. stavka 5. ZOO-a propisano je da je strana koja vraća novac dužna platiti zatezne kamate. U slučaju raskida ugovora, uplaćeni predujam gubi svoju pravnu osnovu u trenutku kada druga strana primi izjavu o raskidu, od kada stjecatelj postaje nesavjestan držatelj tuđeg novca jer je pravna osnova otpala (sukladno članku 1115. ZOO-a u vezi s člankom 1111. stavkom 3. ZOO-a).

56. Budući da je otac tužiteljice (čije je postupanje tužitelj naknadno odobrio) uputio izjavu o raskidu ugovora putem e-maila, ugovorni odnos je prestao postojati danom primitka tog e-maila. Slijedom navedenog, tužiteljici pripada pravo na zatezne kamate na iznos od 3.000,00 eura počevši od prvog idućeg dana nakon dana raskida ugovora putem e-maila pa do isplate, i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima u referentnom razdoblju za 5 postotnih bodova, sukladno članku 29. stavku 2. ZOO-a.

57. Odredbom čl. 9. ZOO-a propisano je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

58. Nadalje, visina predmetnog potraživanja nije bila sporna tijekom postupka kako je to prethodno navedeno, no ista proizlazi i iz predračuna od 14. ujna 2023.

59. Slijedom navedenog, naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljici ukupni iznos od 3.000,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 9. prosinca 2023. pa do isplate, te je stoga odlučeno kao u toč. I. izreke ove presude.

60. Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, te odredbi čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22.) i čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 155/23).

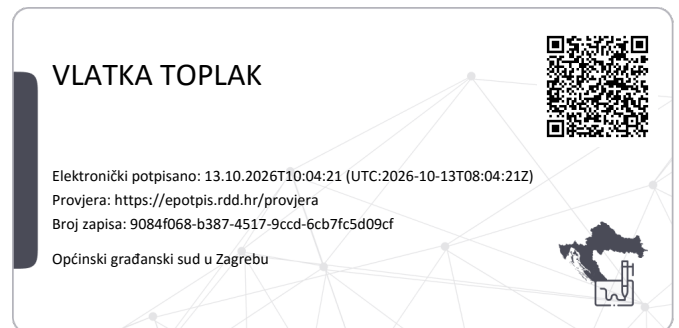
61. Odluka o trošku tužiteljice temelji se na čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika rad odvjetnika (Narodne novine broj 148/09, 142/12, 108/14, 126/22, 138/23; dalje Tarifa) te priloženim troškovnicima, sve sukladno vrijednosti predmeta spora od 3.000,00 eura, dok je stopa zatezne kamate na trošak određena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a. Tužiteljici je tako priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 2.188,23 eura i to na ime sastava tužbe prema Tbr. 7. toč. 1. te podnesaka od 4.6.2024. i 27.8.2024. (sve sukladno Tbr. 8/1), potom za zastupanje po punomoćniku odvjetniku na ročištima dana 5.9.2024., 11.3.2025., 10.6.2025., 6.11.2025. i 31.8.2025. za svaku radnju u iznosu od po 200,00 eura, sve uz pripadajući PDV 25%, čemu je valjalo pribrojiti i trošak sudskih pristojbi i to na tužbu u iznosu od 38,23 eura i presudu u iznosu od 150,00 eura, sve sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 118/18, 9/21, 51/23;), te je time tužiteljici ukupno priznat trošak parničnog postupka u iznosu od 2.188,23 eura čime je odlučeno kao pod toč. II. Izreke.

62. Zatezna kamata na trošak određena je sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.

63. Obzirom je tuženik u cijelosti izgubio spor, to mu temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a ne pripada pravo na naknadu troškova postupka čime je odlučeno kao u točki III. izreke.

Zagreb, 13. listopada 2026.

Sudac:
Vlatka Toplak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude i rješenja dozvoljena je žalba Županijskom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

1. tužiteljici po pun.
2. tuženiku po pun.

U Zagrebu, dana 13. listopada 2026. godine

Viši sudski savjetnik-specijalist: Lidija Đogaš Batovanja

Broj zapisa: **9-3088e-865b5**

Kontrolni broj: **0850b-65bb9-f1d6e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.